

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3776/2024
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић. Добриле Страина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Срђан Јанићијевић из ..., против туженог „Teklas Automative” ДОО Владичин Хан, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж1 104/23 од 04.03.2024. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 104/23 од 04.03.2024. године, којим је потврђено решење Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 15.03.2023. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 104/23 од 04.03.2024. године, којим је потврђено решење Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 18.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 104/23 од 04.03.2024. године, којим је потврђено решење Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 18.05.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 15.03.2023. године, утврђено је да се тужба тужиоца у овој правној ствари сматра повученом и тужилац је обавезан да туженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 114.715,00 динара.

Решењем Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 18.05.2023. године, одбијен је захтев тужиоца за враћање у пређашње стање, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Врању Гж1 104/23 од 04.03.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и решења Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану П1 41/23 од 18.05.2023. године и од 15.03.2023. године, потврђена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијано решење, применом одредбе члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија тужиоца делимично неоснована, а делимично недозвољена.

Према члану 420. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1). Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Тужилац се није одазвао позиву суда за рочиште за главну расправу заказану за 15.03.2023. године нити је изостанак оправдао. Одредбом члана 311. став 2. ЗПП прописано је да ако са рочишта за главну расправу неоправдано изостану и тужилац и тужени или одбију да расправљају, тужба се сматра повученом.

Сходно томе првостепени суд је утврдио да је тужба повучена, а што је другостепени суд оценио као правилно поступање засновано на правилној примени ЗПП и потврдио првостепено решење.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд поступио када је жалбу тужиоца у том делу одбио као неосновану.

У овом случају ради се о примени норми процесног права а које норме су правилно примењене. Тужилац се није одазвао позиву суда иако је био уредно позван за главну расправу дана 15.03.2023. године, нити је изостанак оправдао па је првостепени суд утврдио да је тужба повучена. Питање утврђења и оцено оправданости изостанка са рочишта је ствар чињеничног стања а што према одредби члана 407. став 2. ЗПП није основ за изјављивање ревизије (осим у случају из члана 403. став 1. овог закона) што овде није случај.

На основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу

или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет правне заштите је оцена испуњености услова за враћање у пређашње стање. У конкретном случају побијана одлука донета је применом одредби процесног закона што није разлог за изјављивање посебне ревизије јер неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка. Стога нема места одлучивању о посебној ревизији јер се не ради о примени материјалног права, па је из наведених разлога на основу члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Ревизија је изјављена против решења вишег суда којим је решено о враћању у пређашње стање. Тим решењем (којим је одбијена жалба за враћање у пређашње стање) се не окончава поступак.

Из свега изнетог произлази да ревизија у овом случају није дозвољена па је применом члана 413. ЗПП у вези члана 420. став 1. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић